ദൂത് 1: നമ്മുടെ നന്മകളും, ദൈവത്തിന്റെ സമാധാനവും, നമ്മുടെ രഹസ്യവും, നമ്മെ ശക്തനാക്കുന്നവനുമായ ക്രിസ്തു

I. ഫിലിപ്പിയർ 4:5-9-ൽ നമ്മുടെ അനുഭവത്തിനായുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ നന്മകൾ ക്രിസ്തുവിനെ ജീവിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരമാണ്

- സംയമനത്തെയും വിചാരപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനെയും ക്രിസ്തുവിനെ ജീവിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു വശങ്ങളായി പൗലൊസ് കണക്കാക്കുന്നു. സാത്താനിൽനിന്നു വരുന്ന ആകുലത, മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ആകെത്തുകയും, ക്രിസ്തുവിനെ ജീവിക്കുന്ന വിശ്വാസികളുടെ ജീവിതത്തെ അസ്വസ്ഥമാക്കുന്നതുമാണ്; ദൈവത്തിൽനിന്നു വരുന്ന സംയമനം, ക്രിസ്തുവിനെ ജീവിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ആകെത്തുകയാണ്; ഇവ രണ്ടും വിപരീതങ്ങളാണ്. [Phil. 4:5-6] നിങ്ങളുടെ സംയമനം എല്ലാ മനുഷ്യരും അറിയട്ടെ, കർത്താവ് സമീപമുണ്ട്. ഒന്നിലും വിചാരപ്പെടരുത്, എല്ലാറ്റിലും പ്രാർഥനയാലും അപേക്ഷയാലും സ്തോത്രത്തോടുകൂടെ നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷകൾ ദൈവത്തോട് അറിയിക്കുവിൻ.

II. "നിങ്ങളുടെ സംയമനം എല്ലാ മനുഷ്യരും അറിയട്ടെ, കർത്താവ് സമീപമുണ്ട്"

- ക്രിസ്തീയ അനുഭവമനുസരിച്ച്, സംയമനം സർവവും-ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്, കാരണം അതിൽ എല്ലാ ക്രിസ്തീയ നന്മകളും ഉൾപ്പെടുന്നു; വാസ്തവത്തിൽ തന്റെ സമൃദ്ധമായ സഹായത്തോടുകൂടിയ സർവവും-ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആത്മാവായ സർവവും-ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ക്രിസ്തുവാണ് സംയമനം. നാം സംയമനം ഉള്ളവരാണെങ്കിൽ, മറ്റുള്ളവർക്ക് ആവശ്യമുള്ളത് നൽകാനുള്ള ജ്ഞാനവും പ്രാപ്തിയും നമുക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കും; അവരോട് എന്ത് പറയണമെന്നും അത് എപ്പോൾ പറയണമെന്നും നമുക്ക് പൂർണ പരിജ്ഞാനവും ഉണ്ടായിരിക്കും; സംയമനം ഉള്ളവരായിരിക്കുന്നത് നാം ചെയ്യുന്നതിനാലും പറയുന്നതിനാലും മറ്റുള്ളവർ എങ്ങനെ ബാധിക്കപ്പെടുമെന്ന് പരിഗണിക്കുന്നതാണ്; സംയമനത്തിൽ സ്നേഹം, ക്ഷമ, ദയ, വിനയം, കരുണ, പരിഗണന, കീഴ്വഴക്കം, വഴങ്ങാനുള്ള സന്നദ്ധത എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു; അത്തരമൊരു സർവവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സദ്ഗുണം നമുക്കുണ്ടെങ്കിൽ, നമുക്ക് നീതിയും വിശുദ്ധിയും ഉണ്ടായിരിക്കും. സർവവും-ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു നന്മയെന്ന നിലയിൽ, സംയമനം ക്രിസ്തു തന്നെയാണ്; ക്രിസ്തു സംയമനമായതിനാൽ, പൗലൊസിന് ജീവിക്കുന്നത് സംയമനമായിരുന്നു. നമ്മുടെ സംയമനം സകല മനുഷ്യരും അറിയുന്നത് നാം ജീവിക്കുകയും മഹിമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവനും, നമ്മുടെ മാതൃകയായി നാം എടുക്കുന്നവനും, നമ്മുടെ ലക്ഷ്യമായി നാം പിൻപറ്റുന്നവനുമായ ക്രിസ്തുവിനെ എല്ലാവരും അറിയുന്നതാണ്.. സംയമനത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ച ഉടനെ കർത്താവ് സമീപമുണ്ടെന്ന് പൗലൊസ് പറയുന്നു; സ്ഥലത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ നമ്മെ സഹായിക്കുവാൻ തയ്യാറായി കർത്താവ് നമുക്കു സമീപമുണ്ട്; സമയത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ വേഗം വരുന്നവനായി കർത്താവ് അടുത്തുണ്ട്; കർത്താവ് സമീപമുണ്ടെന്നത് പ്രാഥമികമായി നമ്മോടുകൂടെയുള്ള അവന്റെ സാധിധ്യത്തെ പരാമർശിക്കുന്നു. [Phil. 1:19-20] നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷയാലും യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവിന്റെ ധാരാളമായ സഹായത്താലും ഇത് എനിക്ക് രക്ഷയ്ക്കായി ഭവിക്കും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു, എന്റെ വ്യഗ്രമായ പ്രതീക്ഷയ്ക്കും പ്രത്യാശയ്ക്കും ഒത്തവണ്ണം, യാതൊന്നിലും ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോകാതെ, പൂർണ ധൈര്യത്തോടെ, എപ്പോഴും എന്നപോലെ ഇപ്പോഴും ജീവനാലാകട്ടെ മരണത്താലാകട്ടെ ക്രിസ്തു എന്റെ ശരീരത്തിൽ മഹിമപ്പെടും. [Phil. 1:21a] എനിക്കു ജീവിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവും ...
- രൂപാന്തരപ്പെടുന്നതിന്റെ, അതായത് ഏതു തരം ചുറ്റുപാടിലും, സാഹചര്യത്തിലും, അഥവാ പരിതസ്ഥിതിയിലും നമ്മുടെ സ്വാഭാവിക ജീവനിൽ ചയാപചയമായി മാറ്റപ്പെടുന്നതിന്റെ, രഹസ്യമായി ക്രിസ്തുവിനെ നാം പഠിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്; ഈ പ്രായോഗികവും ലളിതവുമായ രഹസ്യം 6-ഉം 7-ഉം വാക്യങ്ങളിലുണ്ട്—"ഒന്നിലും വിചാരപ്പെടരുത്, എല്ലാറ്റിലും പ്രാർഥനയാലും അപേക്ഷയാലും സ്തോത്രത്തോടുകൂടെ നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷകൾ ദൈവത്തോട് അറിയിക്കുവിൻ; സകല ബുദ്ധിയെയും കവിയുന്ന ദൈവസമാധാനം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ ചിന്തകളെയും ക്രിസ്തു യേശുവിൽ കാക്കും." [Phil. 4:6-7] ഒന്നിലും വിചാരപ്പെടരുത്, എല്ലാറ്റിലും പ്രാർഥനയാലും അപേക്ഷയാലും സ്തോത്രത്തോടുകൂടെ നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷകൾ ദൈവത്തോട് അറിയിക്കുവിൻ; സകല ബുദ്ധിയെയും കവിയുന്ന ദൈവസമാധാനം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ ചിന്തകളെയും ക്രിസ്തു യേശുവിൽ കാക്കും.

III. നമ്മുടെ ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ നമുക്ക് പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നും നാം ഉപദേശം അന്വേഷിക്കേണ്ടതില്ല, കാരണം നമ്മിൽ ഒരു ആത്മാവുണ്ട്, നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ വസിക്കുന്ന ആത്മാവായ കർത്താവ് നമുക്ക് വളരെ സമീപമുണ്ട്. ടെലിഫോണോ ഫാക്സ് മെഷീനോ ഉപയോഗിക്കാതെ തന്നെ നമുക്ക് എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവനോട് ചോദിക്കുവാൻ കഴിയും, കാരണം അവന് നമ്മുടെ ഉള്ളിൽത്തന്നെ നമ്മോട് സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയും. നിങ്ങൾക്ക് അവനുമായി സംസാരിക്കുവാനും സകലത്തിലും അവനുമായി ചർച്ച ചെയ്യുവാനും കഴിയും. കർത്താവിന്റെ വചനം പറയുന്നു: "ഒന്നിലും വിചാരപ്പെടരുത്, എല്ലാറ്റിലും പ്രാർഥനയാലും അപേക്ഷയാലും സ്തോത്രത്തോടുകൂടെ നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷകൾ ദൈവത്തോട് അറിയിക്കുവിൻ" (ഫിലി. 4:6). തന്മൂലം, നിങ്ങൾക്ക് ഏതാനും പ്രശ്നമുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അവനോട് പറയുകയേ വേണ്ടൂ. അവൻ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുണ്ട്, അവൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ മുഖാമുഖം ഉണ്ട്. ത്രിയേക ദൈവം—പിതാവും പുത്രനും ആത്മാവും—നമ്മിലുള്ളത് നമ്മെ ശല്യപ്പെടുത്താനല്ല, മറിച്ച് നമ്മുടെ കാര്യസ്ഥനും, ആശ്വാസപ്രദനും, പിന്തുണക്കാരനുമായിരിക്കാനാണ്. ഞാൻ എല്ലായ്പോഴും ഇങ്ങനെ പ്രാർഥിക്കുന്നു: "കർത്താവേ, ഇപ്പോൾ ഞാൻ നടക്കാൻ പോകുന്നു. എന്നെ സംരക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ താങ്ങുകയും, എന്നെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണമേ." ഇത് കർത്താവിനെ കുടിക്കുന്നതാണ്. ഈ വിധത്തിൽ എനിക്ക് യാതൊരു ആകുലതയുമില്ല. ആകുലത വരുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ പറയണം, 'കർത്താവേ, ഈ ആകുലത എന്റേതല്ല, നിന്റേതാണ്; എനിക്കുവേണ്ടി നീ അതിനെ വഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ അത് നിനക്ക് തരുന്നു." അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ മൂലകം നിങ്ങളിലേക്ക് സ്വീകരിക്കുകയും, നിങ്ങളിൽ നിരന്തരം ചയാപചയം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. തൽഫലമായി, നിങ്ങളിലൂടെ ബാഹ്യമായി ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നത് ക്രിസ്തുവാണ്. ഇതാണ് ക്രിസ്തുവിനെ ജീവിക്കുന്നത്. ഈ രഹസ്യം അറിയാത്തവർ ക്രിസ്തുവിനെ ജീവിക്കുന്നത് പ്രയാസമുള്ള ഒരു കാര്യമായി കണക്കാക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, നിങ്ങൾ കർത്താവിനോട് നിരന്തരം സംസാരിക്കുന്നത് പരിശീലിക്കുകയേ വേണ്ടൂ; അപ്പോൾ സ്വതേ, നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ ജീവിക്കും"—ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷയുടെ ജൈവിക വശം, പേജ്. 54-55:

- സകല മനുഷ്യന്റെയും ബുദ്ധിയെ കവിയുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സമാധാനം ക്രിസ്തു തന്നെയാണ്. എല്ലാറ്റിലും എന്ന വാക്ക് അനുദിനവും നമുക്ക് സംഭവിക്കുന്ന നിരവധി വ്യത്യസ്ത കാര്യങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; പ്രാർഥന പൊതുവായതാണ്, അതിന്റെ സാരാംശം ആരാധനയും കൂട്ടായ്മയും ആണ്; അപേക്ഷ പ്രത്യേകമായതാണ്, അത് നിശ്ചിത ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാണ്; നമ്മുടെ പ്രാർഥനയും അപേക്ഷയും കർത്താവിനോടുള്ള സ്തോത്രത്തോടുകൂടെയായിരിക്കണം. പ്രാർഥനയിൽ ദൈവവുമായുള്ള കൂട്ടായ്മ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന്റെ ഫലം നാം ദൈവസമാധാനം ആസ്വദിക്കുന്നു എന്നതാണ്; ദൈവസമാധാനം എന്നത് വാസ്തവത്തിൽ പ്രാർഥനയാൽ ദൈവവുമായുള്ള നമ്മുടെ കൂട്ടായ്മയിലൂടെ നമ്മിലേക്ക് സന്നിവേശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന, സമാധാനമായ ദൈവം തന്നെയാണ്, ഇത് പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് സമഭാരവും ആകുലതയ്ക്ക് മറുമരുന്നുമാണ്. സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം നമ്മെ ശാന്തതയിലും സ്വസ്ഥതയിലും സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിൽ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും ചിന്തകൾക്കും മുമ്പാകെ റോന്തുചുറ്റുന്നു; ആകുലത ഇല്ലാത്ത ഒരു ജീവിതം നമുക്കുണ്ടായിരിക്കണമെങ്കിൽ, ക്രിസ്തുവിനെ നേടുകയും, ക്രിസ്തുവിനെ ജീവിക്കുകയും, ക്രിസ്തുവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക എന്ന നമ്മുടെ ഭാഗധേയം നിറവേറ്റുന്നതിൽ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നതിനായി, നല്ലതോ ചീത്തയോ ആയ നമ്മുടെ എല്ലാ പരിതസ്ഥിതികളും നമുക്ക് ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന് നാം തിരിച്ചറിയണം.

IV. **"ഒടുവിൽ സഹോദരന്മാരേ, സത്യമായതൊക്കെയും അന്തസ്സുറ്റതൊക്കെയും നീതിയായതൊക്കെയും നിർമലമായതൊക്കെയും രമണീയമായതൊക്കെയും പ്രശംസനീയമായതൊക്കെയും എന്തെങ്കിലും നന്മയും പുകഴ്ചയും ഉണ്ടെങ്കിൽ, അതൊക്കെയും എണ്ണിക്കൊള്ളുവിൻ"**—Phil. 4:8

- ഈ നന്മകൾ ദൈവത്തിന്റെ ദേഹരൂപമായ ക്രിസ്തുവിനെ പിൻപറ്റുന്നവരുടെ ഉള്ളിൽനിന്നും ജീവിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സദ്ഗുണങ്ങളുടെ ആവിഷ്കാരങ്ങളാണ്. ഈ നന്മകൾ ക്രിസ്തുവിനെ ജീവിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ആറ് നിയന്ത്രക വശങ്ങളാണ്. നന്മയും പുകഴ്ചയും മുകളിൽ പറഞ്ഞ ആറു കാര്യങ്ങളുടെ സംഗ്രഹമാണ്, അവയിലെല്ലാം ഏതാനും നന്മ അഥവാ ഉൽകൃഷ്ടതയും, പുകഴ്ച്ചയ്ക്ക് യോഗ്യമായ ചിലതും ഉണ്ട്. ഒരു ശരിയായ മനുഷ്യനായിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ മാനുഷിക നന്മകളിൽ ദൈവത്തിന്റെ ദിവ്യ സദ്ഗുണങ്ങളിലൂടെ അവനെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതാണ്, ദൈവത്തിന്റെ സദ്ഗുണങ്ങളുടെ യാഥാർഥ്യമായ ക്രിസ്തുവിനാൽ നിറഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യജീവിതം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

V. **"ഞാൻ ആയിരിക്കുന്ന ഏതു സാഹചര്യത്തിലും സംതൃപ്തനായിരിക്കുവാൻ ഞാൻ പഠിച്ചിരിക്കുന്നു. താഴ്ചയിൽ ആയിരിക്കുവാൻ എനിക്കറിയാം, സമൃദ്ധിയിൽ ആയിരിക്കുവാനും എനിക്കറിയാം; നിറഞ്ഞിരിക്കുവാനും വിശന്നിരിക്കുവാനും സമൃദ്ധിയിലായിരിക്കുവാനും ബുദ്ധിമുട്ടിലായിരിക്കുവാനും, ഓരോന്നിലും എല്ലാറ്റിലും ഞാൻ രഹസ്യം പഠിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നെ ശക്തനാക്കുന്നവനിൽ സകലവും ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ പ്രാപ്തനാകുന്നു"**—Phil. 4:11b-13

- ഏത് പരിതസ്ഥിതിയിലും, ഏത് സാഹചര്യത്തിലും, ഏത് വിഷയത്തിലും ക്രിസ്തു നിമിത്തം സംതൃപ്തനും സന്തോഷിക്കുവനുമായിരുന്നുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിനെ അനുഭമാക്കുന്നതിനുള്ള രഹസ്യമായി പൗലൊസ് ക്രിസ്തുവിനെ എടുത്തു—പൗലൊസ് ക്രിസ്തുവിലേക്ക് പരിവർത്തിതനായശേഷം, അവൻ ക്രിസ്തുവിലേക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലേക്കും നയിക്കപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുവിനെ ജീവനായി എങ്ങനെ എടുക്കാമെന്നും, ക്രിസ്തുവിനെ എങ്ങനെ ജീവിക്കാമെന്നും, ക്രിസ്തുവിനെ എങ്ങനെ മഹിമപ്പെടുത്താമെന്നും, ക്രിസ്തുവിനെ എങ്ങനെ നേടാമെന്നും, എങ്ങനെ സഭാജീവിതം ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നുമുള്ള രഹസ്യം പൗലൊസ് പഠിച്ചു. ശക്തനാക്കുന്നവനെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പൗലൊസിന്റെ വാക്ക് പ്രത്യേകമായി പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്, നമ്മുടെ മാനുഷിക നന്മകളെന്ന നിലയിൽ അവനെ ജീവിക്കുന്നതിന് ക്രിസ്തു നമ്മെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിലാണ്, അതുവഴി ഏതു പരിതസ്ഥിതിയിലും അവന്റെ പരിധിയില്ലാത്ത മാഹാത്മ്യത്തിൽ അവനെ മഹിമപ്പെടുത്തുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തീകരണത്തിലൂടെ, നമുക്ക് സംതൃപ്തമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുവാനും സത്യവാന്മാരും, അന്തസ്സുറ്റവരും, നീതിയുള്ളവരും, നിർമലരും, രമണീയരും, പ്രശംസനീയരും ആയിരിക്കുവാൻ കഴിയും; ഈ നന്മകളുള്ള ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നത് ഒരു ക്രിസ്തീയ വേല ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ പ്രയാസകരമാണ്. ശക്തനാക്കുന്നവനെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിനെ നാം അനുഭവമാക്കണമെങ്കിൽ, താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ നാം അവനുമായി സഹകരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്:: ①ഭൂമിയിലുള്ള നമ്മുടെ പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ, നാം ദൈവമുമ്പാകെ വരുകയും, അവനിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയും, അവന്റെ മുഖപ്രകാശത്തിൽ ജീവിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് നിരന്തരം പ്രാർഥിക്കുന്ന വ്യക്തികളായിരിക്കണം; ②ക്രൂശിൽ കർത്താവ് രക്തം ചൊരിഞ്ഞതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, നമ്മുടെ പാപങ്ങളുടെ സമഗ്രവും പുതുമയുള്ളതുമായ ക്ഷമ നാം അനുഭവിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്; ③ആരോഹണം എന്താണെന്ന് നാം അറിയുകയും, നാം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ജീവൻ ഒരു സ്വർഗീയ ജീവനാണെന്ന് നാം അറിയുകയും വേണം; നാം കർത്താവിനോടുകൂടെ സ്വർഗത്തിലേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും അങ്ങനെ നാം സ്വർഗീയ വ്യക്തികളാണെന്നുമുള്ള വസ്തുത നാം അറിയണം; ബാഹ്യമായി, നാം ഇപ്പോഴും ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നു, എന്നാൽ ആന്തരികമായി, നമ്മുടെ ആന്തരിക ജീവനെയും മാനസികാവസ്ഥയെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നാം സ്വർഗത്തിൽ ജീവിക്കുകയാണ്.